

[Justitsministeren]

der præger dem i deres arbejde, den sagskand, de har. Til flertallet hører også hr. Poul Dam, og jeg går ud fra, at hr. Torben Lund ikke vil frakende hr. Poul Dam kvalifikationer med hensyn til forståelsen af disse spørgsmål – samt landsdommer Danielsen. Jeg synes, vi skulle have undgået denne drøftelse af kommissionens medlemmer, og jeg synes heller ikke, det ligner hr. Torben Lund at trække det frem på den måde.

I det, jeg øvrigt skal sige om sagen, vil jeg gerne tage udgangspunkt i det, fru Aase Olesen sagde, for fru Aase Olesen henviste til tidligere stats- og justitsminister Zahle, der havde den efterfølgende sætning, der blev citeret: »... må forholdet siges ikke at vedkomme de retshåndhævende myndigheder.« Nej, det vedrører ikke de retshåndhævende myndigheder, om folk har en anden måde at leve på kønsmæssigt.

Men jeg vil gerne udvide Zahles bemærkning til det meget liberale, som jeg egentlig troede Det Radikale Venstre ønsker at følge også i denne sag, nemlig sige, at forholdet overhovedet ikke vedkommer myndighederne, for det er jo det, drøftelserne drejer om, og det, vi andre siger. De praktiske ordninger, det drejer sig om, med arveafgifter, den bolig, de har haft sammen, og som den ene ønsker at overtage, har vi hele tiden villet være med til at klare.

Det, vi derimod ikke ønsker, er, at man griber ind i ægteskabslovgivningen, således som man gør det med det forslag, der foreligger. Det er dér, den afgørende forskel imellem os er. Det har intet med tolerance at gøre, for de rettigheder har vi jo talt om tidligere, og de er også gennemført. Men hvad er det, man gør nu med registreringen? Arveafgiftsmæssigt har man nogle rettigheder i dag, som man ikke har i samme omfang, i det øjeblik man gennemfører en registreringsordning. Og hvorfor skal de pågældende kaldes frem til en registrering? Det er det, vi ikke forstår. Lad dog også de mennesker være i fred, hvis de ønsker det.

Når jeg taler om lødighed i den forbindelse – det være sagt til hr. Torben Lund – er det ud fra den opfattelse, at forståelsen af ægteskabet nu engang hviler på det grundlag, at det er to personer af forskelligt køn, der indgår denne kontrakt. Sådan forstås det og har man hidtil forstået det her i landet. Sådan forstår man det i Norden, og sådan forstår man det i den omgivende verden. Derfor får det ikke samme lødig-

hed, hvis man blander noget andet ind i det. Det har stadig intet med tolerance eller, om man vil, frisind at gøre.

Jeg forstod ikke bemærkningen, og jeg synes, hr. Torben Lund kom meget let hen over det nordiske samarbejde. Det, jeg talte om, var ikke telefonaflytning eller lignende spørgsmål. Det, jeg talte om, var familieretten, hvor det nordiske samarbejde har stået med et stærkt samlet grundlag. Derfor forstår jeg ikke, at man på forhånd afstår fra, at vi drøfter det med de nordiske lande, inden man gennemtvinger en lovgivning her i landet.

I samme forbindelse vil jeg gerne sige til fru Aase Olesen, at jeg fuldt ud erkender den sætning, som fru Aase Olesen formulerede så udmærket: Samfundet skal tilbyde én og kun én samlivskontrakt. Fru Aase Olesen ved, at det har været mit standpunkt under alle drøftelser, og det er også det, jeg har arbejdet for. Derfor forstår jeg ikke, at fru Aase Olesen – det var i forbindelse med det nordiske – nævner forældremyndighedssagen. I sagen om fælles forældremyndighed sagde jeg jo netop, at vi, når det drejer sig om gifte, er parat til lovgivning om fælles forældremyndighed, altså i dette tilfælde mennesker, der er gået fra hinanden. Det, jeg gik imod i denne sag – og dermed mener jeg, at jeg har været mere konsekvent, end fru Aase Olesen har været – er, at den fælles forældremyndighed også skulle kunne gælde for mennesker, der ikke havde levet sammen i ægteskab. Jeg mener derfor ikke, at fru Aase Olesen i den sag har nogen ret til at pege på, at andre svigter det grundlag, som fru Aase Olesen så stærkt og for så vidt rigtigt fremholder over for os, nemlig hvad et ægteskab betyder, og jeg mener, at fru Aase Olesen også ved at være medforslagsstiller til dette lovforslag bevæger sig væk fra det.

Herefter vil jeg gerne vende tilbage til en udtalelse, jeg fremsatte i mit første svar. Jeg udtalte, at jeg tvivlede på, at der var særlig mange, der ville benytte sig af en eventuel ret til registrering. Når jeg sagde, at jeg tvivlede på, at der var særlig mange, tænkte jeg på de homoseksuelle, men nu forstår jeg, at denne lovgivning, hvis man skal følge dem, hr. Torben Lund takkede for tilslutning, får nogle udvidelsesmuligheder, som vi derefter skal tage stilling til.

Loven behøver – det er måske ikke kommet tilstrækkeligt frem – jo ikke alene at blive an-